

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът излага две основания.

1. Първо основание — нарушение на Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“), допуснато от органа по назначаването (наричан по-нататък „AIPN“), който основава отказа за повишаване на ищеца, от една страна, наложено преди това наказание, въпреки че то вече се е отразило на кариерата на последния с понижаване в стъпка. От друга страна, като мотиви в обжалваното решение е посочено, че наказанието е във връзка с поведение в службата, въпреки че съгласно решението за наказание от 2016 г. санкционираното деяние няма връзка със функцията и задачите на ищеца.
2. Второ основание — злоупотреба с власт и с процесуални правомощия, допусната от AIPN, който използва правомощията си във връзка с повишаването, за да утежни наложеното през 2016 г. наказание и използва процедурата за повишаване, за да избегне предвидените в Правилника ограничения при спиране на повишаването.

Жалба, подадена на 14 септември 2018 г. — Teeäär/ЕЦБ

(Дело T-547/18)

(2018/C 427/111)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Raivo Teeäär (Талин, Естония) (представител: L. Levi, lawyer)

Ответник: Европейска централна банка (ЕЦБ)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Изпълнителния съвет на ЕЦБ от 27 февруари 2018 г., с което се отхвърля молбата на жалбоподателя за отпускане на подпомагане при преход към кариерно развитие извън структурата на ЕЦБ;
- доколкото е необходимо, да отмени решението на Изпълнителния съвет на ЕЦБ от 3 юли 2018 г., с което се нарочната жалба, подадена от жалбоподателя срещу решението на Изпълнителния съвет от 27 февруари 2018 г.;
- да присъди на жалбоподателя обезщетение за имуществените вреди, които твърди, че е претърпял, оценени на 101 447 EUR — размерът на пакета за финансово подпомагане при преход към друго кариерно развитие, плюс лихви за забава в размер на основния лихвен процент при финансиране на Европейската централна банка, увеличен с 3 процентни пункта на година;
- да осъди ответника да заплати всички разноски по делото.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от незаконосъобразност на член 2.3.1 от Правилника за персонала на ЕЦБ, тъй като се твърди, че установеното с тази разпоредба правило нарушава принципа на равно третиране и принципа на пропорционалност; освен това обжалваното решение е опорочено от очевидна грешка в преценката.

2. Второ основание е изведено от незаконосъобразност на член 2.3.1 от Правилника за персонала на ЕЦБ, тъй като се твърди, че установеното с тази разпоредба правило съдържа дискриминация на основата на възраст и по този начин противоречи на член 21 от Хартата за основните права на Европейския съюз и член 2 и член 6, параграф 1 от Директива 2000/78.⁽¹⁾
3. Третото основание е посочено при условията на евентуалност и е изведено от незаконосъобразност на обжалваното решение поради очевидна грешка в преценката и нарушение на задължението за полагане на дължимата грижа.
4. Четвъртото основание е посочено при условията на евентуалност и е изведено от незаконосъобразност на член 2.3.1 от Правилника за персонала на ЕЦБ.

⁽¹⁾ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Жалба, подадена на 18 септември 2018 г. — Helbert/EUIPO

(Дело T-548/18)

(2018/C 427/112)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lars Helbert (Аликанте, Испания) (представител: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решенията на конкурсната комисия за конкурс на общо основание EUIPO/AD/01/17⁽¹⁾ от 1 декември 2017 г. и от 7 март 2018 г. да не включи жалбоподателя в окончателната версия на базата данни с успешните кандидати, след като на 8 юни 2018 г. EUIPO отхвърля подадената от жалбоподателя жалба по член 90, параграф 2 от Правилника за служителите
- или да осъди EUIPO да заплати на жалбоподателя подходящо обезщетение в размер, определен по преценка на Съда, за претърпените от жалбоподателя неимуществени вреди вследствие на решението на решението на комисия и
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят излага четири основания.

1. С първото основание се твърди, че имало нередности, свързани със състава и постоянството на конкурсната комисия, пряка последица от което било липсата на последователност при преценката и нарушаването на принципите на равни възможности, равно третиране и обективност при оценяването, с което се нарушавали членове 3.1 и 2.4 от Общите правила, приложими към конкурсите на общо основание.
2. С второто основание се твърди, че конкурсната комисия не е направила сравнителна преценка на кандидата в нарушение на задължението да съблюдава принципите на равно третиране, на равни възможности и на обективност при оценяването съгласно член 2.4 от Общите правила, приложими към конкурсите на общо основание.
3. С третото основание се твърди, че е допусната явна грешка в преценката при оценяването на представянето на жалбоподателя в „специализираното събеседване за преценка на компетентностите“.
4. С четвъртото основание се твърди, че конкурсната комисия нарушила обявлението за конкурс EUIPO/AD/01/17, както и принципите на равно третиране и обективност при оценяването.

⁽¹⁾ ОВ 2017 С 9 А, стр. 1